

det kommer du nu til at staa ved, og det kan ikke nytte dig noget her at tale om en anden Situation. Nu siger derimod det ærede Medlem, naar man bebrejder ham hans tidligere Standpunkter: Ja, det er rigtigt, jeg har gjort dette; men det var under en anden politisk Situation. Det skal altsaa gælde overfor ham, at der har foreligget en anden Situation, men ikke overfor andre.

Jeg har en hel Mængde opskrevet om det ærede Medlems forskellige Standpunkter. Jeg har hele tre Ark Papir fulde, som jeg holder her i min Haand, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med at oplæse disse Ting eller give en udførlig Redegørelse for alt det, jeg her sigter til. Dog maa jeg maaske have Lov til at nævne en enkelt Ting i Anledning af hans Udtalelse om Finansministerens forandrede Standpunkt forleden Dag. Det ærede Medlem udtalte, da han stillede sig første Gang nede i Saksøbingkredsen, og han skrev det med sit Navn under: „I mig kunne Vælgerne samles om en Mand, der kæmper for det, som godt er. Baade Højre, Venstre og moderate kunne samles om mig og min Kandidatur. Jeg er hverken Radikaler, Brandesianer eller Socialist. Jeg vil og kan aldrig blive Socialist, fordi Socialismen lænkebinder den personlige Frihed, som jeg sætter over alt i Verden. Jeg er ikke Radikaler og kan aldrig blive det, fordi jeg mener, at saavel et Menneskes som et Folks Liv skal gaa roligt og pænt fremad og ikke i Spring.“ Saaledes skrev det ærede Medlem med sit Navn under i sit Valgoppraab, da han bejlede til Vælgerne i Saksøbingkredsen første Gang, efter i tre Aar at have rejst omkring og — jeg kan gerne sige — rasket Socialdemokratiet og Radikalerne ned i saa høj Grad . . .

Formanden: „Rasket ned“ er ikke noget heldigt Udtryk.

Frederiksen: Nej, det er muligt, at det ikke er det heldigste Udtryk. Men saa kan jeg jo sige: Efter i tre Aar at have kritiseret Socialdemokratiet og det radikale Parti i meget strenge Ord — det er sikkert ikke for strengt — melder det ærede Medlem sig ud af det moderate Parti, og det gør han i et Opraab, som han samtidig udsteder til sine Vælgere, hvori han siger, at han nu vil staa udenfor Partierne, for der kan han bedre arbejde for det, som er hans Livsmaal, nemlig at bygge en Bro mellem den moderate

Gruppe og Venstrereformpartiet. Derved kunde han bedre — udtalte han gentagne Gange — komme til at bekæmpe Socialdemokratiet. Jeg kunde som sagt oplæse adskillige Aktstykker af lignende Art fra det ærede Medlems Kampagne gennem disse Aar. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til dette og blot udtale, at naar det ærede Medlem udtaler sig paa den Maade og skriver saaledes med sit Navn under, synes jeg, at han skulde være den sidste til baade her i Tinget og udenfor dette Ting at bebrejde andre, at de indtage andre Standpunkter nu end før. Et gammelt Ord siger, at man skal være forsigtig med at kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus, og dette burde det ærede Medlem erindre i højere Grad, end han hidtil har gjort.

Med disse Ord til det ærede Medlem skal jeg gaa over til en anden Sag, som jeg ønsker at sige et Par Ord om ved denne Løjlighed. Der er et Forslag, som behandles her i disse Dage samtidig med Toldlovsforslaget, nemlig Forslag til Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker og om Raffinering af Sukker. Dette Forslag berører os dernede paa Lolland i ret betydelig Grad, og det høje Tings Medlemmer ville derfor ikke finde det underligt, at jeg som boende paa Lolland tillader mig at fremsætte et Par Bemærkninger om dette Forslag. Det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, at den nuværende Beskatning af Sukker hviler paa Loven af 1891. Da fik man en partiel Toldreform, ved hvilken denne Forbrugsartikel blev berøvet en betydelig Del af sin Beskyttelse. Den blev den Gang specielt tariferet og kom til at staa i en Stilling, som den ikke før havde staaet i. Hvorledes den nu beskattes, skal jeg ikke komme dybt ind paa. Kun skal jeg sige, at af Forslaget, som det her foreligger, og af Motiverne dertil vil det høje Tings Medlemmer selv kunne se, at man nu agter at foretage en Forandring i denne Beskatningsmaade saaledes, at det ikke mere beskattes efter Lysheden men efter Polarisation. Dette fører med sig Ting, som det ikke for en Lægmand som mig er saa ganske let at overse, men saa meget kan jeg i alt Fald regne ud, at Forslaget, hvis det vedtages som det foreligger, vil medføre et ikke ringe Tab for de Roedyrkere, der nu findes paa Lolland og Falster og ogsaa i andre Egne af Landet. En nærmere Forklaring af Beskatningsmaaden vil jeg som sagt overlade til ærede Medlemmer at søge Oplysning om i